

Józef Dąbrowski

ul. [REDACTED]
[REDACTED]

Z Y C I O R Y S

Jestem synem rolnika ze wsi Dąbrowa-Tworki powiat Wysokie Mazowieckie urodzony dnia 26 września 1912 r. Lata młodzieńcze spędziłem przy rodzinie kończąc szkołę podstawową siedmioklasową w Wysokim Mazowieckim w 1927 roku. Od września 1927 roku złożyłem egzamin do gimnazjum im. I.J.Kraszewskiego w Drohiczyń nad Bugiem. Maturę otrzymałem w czerwcu 1935r. Od 1 września 1935 roku do 30 sierpnia 1936 roku odbywałem służbę wojskową w Szkole Podchorążych Rezerwy w Siedlcach otrzymując stopień wojskowy - plutonowy podchorąży. Kartę mobilizacyjną otrzymałem do Pierwszego Pułku Piechoty w Wilnie. Od 5 listopada 1936 roku do 17 stycznia 1939 roku pracowałem w PKP. W międzyczasie ukończyłem Wyzsze Kursy Bankowości i zostałem przyjęty do pracy w Banku Dyskontowym w Warszawie. Z chwilą uderzenia Niemców na Polskę zgodnie z kartą mobilizacyjną udałem się do Wilna, lecz większą część drogi przebyłem pieszo, ponieważ nie kursowały pociągi. Dopiero 10 września 1939 roku zameldowałem się w Wilnie. Dnia 17 września 1939 roku o świcie ppłk Obtułowicz organizuje obronę Wilna od strony wschodniej (napaść ZSRR). Ja otrzymałem rozkaz obrony Mostu Zielonego (pluton żołnierzy). Cały dzień 17 września broniliśmy Wilna przed wtargnięciem Sowietów. W nocy z 17 na 18 września otrzymałem rozkaz wycofania się do granicy litewskiej. Na Litwie w Połędzie zostałem internowany z zamiarem emigracji do Szwecji i Anglii lecz bezskutecznie. Litwini nie dali nam warunków wyjazdu. Ponieważ Sowietzi rozpoczęli penetrację obozu, powróciłem do rodziny w Dąbrowie-Tworki - tereny okupowane przez ZSRR. Wkrótce po powrocie z obozu NKWD - oddział w Czyzewie w nocy otoczył mój

18

dom, aby aresztować moich braci. Ja szczęśliwie w przeddzień uszedłem z domu i od tej chwili musiałem się ukrywać, ponieważ byłem ścigany przez NKWD do dnia 22 czerwca 1941 roku. Pod koniec okupacji niemieckiej zorganizowałem partyzantkę w sile około 100 ludzi - Narodowe Siły Zbrojne z siedzibą w Łuniewie Małym powiat Wysokie Mazowieckie (teren Stronnictwa Narodowego). Od stycznia 1942 roku rozpocząłem swą działalność w postaci zdobywania broni i amunicji (pomoc Kmicica z okręgu Białystok). Zadania: szkolenia nocne zapoznania broni, rozprowadzanie prasy podziemnej, organizacja pomocy żywnościowej naszym żołnierzom w obozach niemieckich. Z chwilą zakończenia wojny w maju 1945 roku oddział rozwiązałem. W 1947 roku wraz z rodziną wyjechałem do Łomży. Od 1948 roku pracowałem w Przedsiębiorstwie Skupu Surowców Włókienniczych na stanowisku kierownika działu dystrybucji do dnia 30 września 1962 roku. Z dniem 1 października 1962 roku przeniósłem się do pracy w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Hurtu Spożywczego na stanowisko kierownika działu. Z dniem 1 października 1977 roku przeszedłem na emeryturę. Ponieważ trójka naszych dzieci ukończyła wyższe studia w Warszawie i otrzymała tu pracę oboje z żoną przenieśliśmy się na stałe zamieszkanie w Warszawie. Muszę dodać, że w czasie PRL do żadnej partii nie należałem.

